

தமிழின் பெருமையை உலகிற்குப் பறைசாற்றியவை தமிழ் இலக்கியங்கள். சங்க இலக்கியங்கள் அற இலக்கியங்கள் காப்பிய இலக்கியங்கள் பக்தி இலக்கியங்கள் எனத் தொடர்ந்து இன்றைய நவீன இலக்கியங்கள் வரலாறு தொடர்பாகவும் தன்னளவில் தனித்துவம் பெற்றனவாக விளங்கி வருகின்றன. குறிப்பாக ஆய்வுக்குரிய காப்பிய இலக்கியங்கள்.

அகத்தையும் புறத்தையும் பாடப்பொருளாகக் கொண்ட சங்க இலக்கியங்கள் குறுகிய அடிகளில் மக்களின் உள்ளத்து உணர்வுகளின் வளிப்பாடாய் வாழ்வியல் பதிவுகளாய் அமைந்தன. அற இலக்கியங்கள் அம்மக்களுக்கு நல் வழியை எடுத்துத்தோதின. பின்வந்த காப்பிய இலக்கியங்கள் அகம், புறம், அறம், பக்தி என்ற பல நிலைப்பாடுகளையும் ஒருங்கே தன்னகத்துக்; கொண்டு தோன்றியதுடன் அவை தோன்றிய சமீப கால பதிவாய் அமைந்ததும் தனிச்சிறப்பாகும். தாம் தோன்றிய சமீப கால கட்டமைப்புக்கு உட்பட்டு அதே நேரத்தில் சமீப கால மனக்கைக் காரணமான தங்களது உள்ளக்கிடக்கைகளை நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ தங்கள் படப்புகளின் வழி பதிவு செய்து வரலாற்றில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர் காப்பியப்; பெரும்கள். இது இவர்களைய ஆளுமதை திறனாகும். இவ்வாளுமறைப்பண்பை உணர் இவர்கள் தம் படப்புகளை ஆழ்ந்து நோக்கவேண்டும்.

படப்புகளை ஆழ்ந்து நோக்கினால் மட்டுமே படப்பின் நோக்கம் பற்றியும் அறியவியலும். அவற்றின் வழி அப்படப்புகள் தோன்றிய சமீப கால பற்றியும் உணரவியலும். சமுதாயத்திற்குத் தன் உருவாக்கத்தின் வழி ஏதோ ஒன்றைக் கற்றவியலும் ஆசிரியனின் உள்ளக்கிடக்கையை உணரமுடியும். அவ்வாறில்லாமல் ஓர் காப்பியத்ததைச் சுவைக்காகப் பொழுதுபோக்கிற்குக் காப்பியத்தலைக் கியம் என்ற நிலையில் மட்டும் காண்பது சரியானதல்ல. காப்பிய ஆசிரியனின் ஒவ்வொரு படப்பும் நல்லகருத்து உருவாக்கத்திற்கே. அந்த சமீபகால நோக்கைச் சிந்தனையைக், கருத்தினதைத் தான் உருவாக்கிய மாந்தர் படப்புகளின் வழி அவ்வாசிரியன் வளிக்கொணருகின்றான்.

மாந்தர் படப்புகள் என்பது காப்பியத்தின் உயிர்நாடியைப்போன்றது என்பர். இத்தகைய மாந்தர்களின் எடுத்துள்ளும் காப்பியன் தான் ஒரு நோக்கத்தில் அம்மாந்தர் படப்புகளுக்கு உயிர் கொடுக்க அதனைத் தவறாக உணர்வதுடன் காலப்போக்கில் அப்படப்புகள் பற்றிய தவறான கருத்துருவாக்கங்களையும் பதியவைத்துப் படப்பாசிரியனின் நோக்கத்தையே சிதைத்து விடுகின்றனர். இத்தகைய போக்கு மாறவேண்டும் என்ற அடிப்படையிலேயே காப்பியமாந்தர் படப்புகள் கருத்துருவாக்கங்களும் என்ற தலைப்பில் இவ்வாய்வுக் கட்டுரை அமைகின்றது.

Written by - முனவைவர் மு.சுதா, உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ் தத்துவம், அழகப்பா பல்கலைக்கழகம், காரைக்கா-3

Saturday, 26 October 2019 08:26 - Last Updated Saturday, 26 October 2019 08:32

சிலம் பின் மூதன் மை மாந் தர ககோவலன் . கற பில் சிறந் தவளாம பறொ புடதை தயெ வமாம புகழப் படும் கண்ணகியையும், கணிகையர் காலத் துப் பிறந் த கற பில் சிறந் தவளாகிய மாதவியையும் தன் உறவாக கிக் ககொண்டவன் . சபுழலால் சலெவம் இழந் து, பிறந் தகத் ததை ததொலதை து, அன் புக ககூரியகோளபைப் பிறிந் து அகம் காத தகோளபை அழதை துக ககொண்டு ததொலதை த சலெவத் ததை மீ ட்டுப் பறெச் சனெ றவன் பிறந் த மண் ததொடாதே மரணத் ததை ததொடுகின் றான் . அய்யகோ பாவம் ! என அவலமடயைச் சயெய்யும் மாந் தர படபை பாகக் ககோவலன் அனவைரின் மனத் திலும் பதிகின் றான் . கணவனுக் காக நீ திகடே கும் கண்ணகியின் பகோர்ச் சயெலில் ககோவலன் உயர் வடகைகின் றான் . ஆனால் ககோவலனின் மாந் தர படபை பை உற று நகோக் ககூகையில் இளங் ககோவடிகள் ஏதகோ ஒன் றை உணரத் த விரும் புவதை உணரவகோண்டும் . சலெவத் தில் பிறந் து வாழக் ககையை வாழத் ததிரியாத ஓருவன் தான் அழிந் து பகோவது மட டுமல் லாமல் தன் னசை சாரந் தகோரையும் அழித் துவிடுவான் என்ற சமபிகநகோக் ககூச் சிந் தனை விதகைக் ககூ உதாரணமாக ககோவலன் விளங் ககூவதை தனது ககாப் பியஅடிகளில் இளங் ககோவடிகள் சகூட்டிச் சலெவதை நகோக் கவகோண்டும் .

சிலப் பதிகாரக் ககாப் பியத் தலவைன் ககோவலன் கண்ணகியை மணம் பகூரிந் து வாழ் வினதைத் துவங் ககூவது மகூதல் மாதவியுடன் வாழ் வு, மீ ண்டும் கண்ணகியை வந் தடநைத் து மதகூரகைக் ககூச் சலெலுதல், ஊழ் வினகை ககாரணமாகக் ககொலபை படுதல் என்ற ககூ இம் மாந் தர படபை பை அமகைகின் றது.

இம் மாந் தர படபை பினகைக் ககாப் பியக் கதைப் பகோக் கில் ககாணுவது ஓருநிலை என்றால் அம் மாந் தரின் வழிச் சமபிகத் திறக் ககூப் படபை பாளன் ககூறவிழவைதனென்? என பதனை ஆய் வின் வழி எடுத் தகூரபை பதும் ககடமயைக் ககூம் . ஏனென் றால் ஒவ் வகூரகூ படபை பாளனகூக் ககூம் அவனது படபை பிறக் ககூம் எனக் ககொள்ககைகள் உண்டு . சமபிகத் திறக் ககூ அவன் ககூற விழயையும் ககூரத் துண்டு . அவற றை ஆய் வின் வழி ககூறல் என பது இன் றியமயைாதது.

ககோவலன் என்ற படபை பின் வழி இளங் ககோவடிகள் பல ககூரத் துகளை உலகிறக் ககூச் சகூட்டிச் சலெல்கிறார் . அவற றில் ஒன் று எல் லா ககாலத் திறக் ககூம் உரியவாகும் 'நிதிமலகோண் மகை' எனும் வாழ் வில் பின் பற ற வகோண்டிய இன் றியமயை சிந் தனயைக் ககூம் .

'அருளில் லாரக் ககூ அவ் வகூலகம் இல் லை பகூரூளில் லாரக் ககூ இவ் வகூலகம் இல் லாகியாங் ககூ'¹

பகூரூளின் மகூக் கியத் துவம் இங் ககூ உணரத் தப் படுகின் றது . வாழக் ககைக் ககூரிய ஆதாரமான இப் பகூரூளாதாரம் அன் று மட டுமல் ல இன் றும் மிகத் தவேயைான ஒன் றாகும் . இதத் தகயைப் பகூரூளபைப் பகூற றிக் ககாவாதுவிட்டால் அது பகூரூளகூக் ககூரியவரகை மட டுமல் லாது அவரகைச் சாரந் து வாழும் அனவைரயையும் அல் லல் படுத் தும் . தனிமனிதன் மட டுமல் லாது அவனால் உருவாகும் இச் சமகூதாயம் மகே பட ஒவ் வகூரூவரகூக் ககூம் பகூரூளாதாரம் பற றிய சிந் தனை இரூக் கவகோண்டும் . இக் ககூரத் தகை ககாலம் தகோறும் இலக் கியங் ககள் பதிவசயெத் துககொண்டு வரகூகின் றன் . பகூரூளின் தவேயைை மட டும் ; பதிவசயெய் யாது அப் பகூரூளகை எவ் வகூறூ பாதுகாகக் கவகோண்டும் என பதனயையும் வலியுறூத் துவது இவ் விலக் கியங் ககளின் ககூறிப் பிடத் தக் கச சிறப் பாகும் .

'இயற றலும் ஈட்டலும் ககாத் தலும் ககாத் த

என்பது வள்ளுவரின் வாக்கு. எத்தகையோன் அரசன்? எது சிறந்த ஆட்சி? என்று எடுத்துரைக்கையில் பொருளைச் சேர்த்தலும் அப்பொருள் வரும் வழிகளை மனமலே உளவாக்கலும் அங்ஙனம் வந்தவற்றை ஒருவழித் தொகுத்தலும் தொகுத்தவற்றைப் பிறர் கொள்ளாமல் காத்தலும் காத்தவற்றை அறம் பொருள் இன்பங்களின் பொருட்டும் விடாத்தலும் செய்தல்களேயும். தடேயும் பொருளை இவ்வாறு பாதுகாப்பதே நல்ல அரசு என்று வள்ளுவர் கருதும் கருத்து ஓர் அரசனுக்கு மட்டும் உரிய மலோண்மைப்பண்பு மட்டும்ல்ல. பொறுப்புடைய ஒவ்வொருவருக்கும் வேண்டிய பண்பாகும்.

நிதிமலோண்மை இல்லாத ஒருவனிடத்து அப்பொருள் தங்குவதில்லை. அவ்வாறு தங்காதப்பொருளினால் அப்பொருள்க்குரியவன் மட்டும்ல்லாது அவனைச் சார்ந்தோரும் துன்புறுவார் என்பதையே நம் இலக்கியங்கள் காலந்தோறும் சூட்டிக் காட்டி வந்துள்ளன. நாட்டிற்குத் தலைவனானாலும் வீட்டிற்குத் தலைவனானாலும் அங்கு அவனுக்கு பொருளின் முக்கியத்துவம் வலியுறுத்தப்படுகின்றது. பொருளைச் சேர்ப்பது மட்டும்ல்லாமல் அதனைப் பாதுகாத்துச் சூற்றம் காப்பவனே சிறந்த மலோண்மைப்பண்புடையவன் என்று இலக்கியங்கள் அறிவுறுத்தத் தவறவில்லை.

குறிப்பாக நிதி மலோண்மை பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் ,

‘ஒரு நிறுவனம் வரவும் வரவிற்குள் சிலவும் செய்யத் திட்டமிடல் வேண்டும். வரங்காலத்தில் எதிர்பாராத தேவைகள் ஏற்படக் கட்டுமாதலால் தனியே ஒரு ஒதுக்கீட்டு நிதி ஏற்படுத்தவேண்டும் என்கிறது. மலேயம் இவ்வாறு திட்டமிடாத நிறுவனம் அழிந்து விடுவதுடன் நிதி ஆதாரமின்றி சிலவழிக் கும் அந் நிறுவனத்தார் நிதிமலோண்மைப்பண்பற்றவர்கள்’³

என்றும் திறனாய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர் .

சிலப்பதிகாரம் இந்நிதிமலோண்மைச் சிந்தனையை அழகாகப் பதிவு செய்துள்ளது. இளங்கோவடிகள் மலோண்மைப்பண்பு குறித்தத் தன்கருத்துகளை மக்களுக்கு எடுத்துரைக்க கோவலன் மாந்தர்படபைப்பைப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார். காப்பியத் தலைவனாகக் கோவலன் சூட்டப்பட்டாலும் அவன் போற்றுதலுக்கு உரிய அல்லன் என்பதற்கான ஒருகாரணம் அவனிடத்து நிதிமலோண்மைப்பண்பு இல்லாததேயாகும்.

இப்பண்பில்லாத கோவலன் மட்டும்ன்றி அவனைச் சார்ந்த மனைவியர் , குடும்பம் , சூற்றம் , நட்பு ஆகியோரும் எவ்வித தொடர்பில்லாத மதுரையைச் சார்ந்த மன்னவன் மக்கள் வர அனைவரும் அல்லலுறுகின்றனர். வள்ளுவர் அரசுக்காகக் கருதிய நிதிமலோண்மைப்பண்பு அரசனுக்கு நிகராகச் சிலவச் சமீபிப்புடன் வாழ்ந்த உயர் குடியினராகப் போற்றப்பட்ட வணிகக் குடியில் வந்த கோவலனுக்கு இல்லாது போனதால் ஏற்பட்ட இழிநிலையாகும். சிலவச் சமீபிப்பானக் கோமானாய் பிறந்தவன்.

Written by - முனவைவர் மு.சுதா, உதவிப் பேராசிரியர் , தமிழ் த்துறை, அழகப்பா பல்கலைக் கழகம் , காரைக்குடி-3

Saturday, 26 October 2019 08:26 - Last Updated Saturday, 26 October 2019 08:32

அச சலெ வத தபை பணைப் பாதுகாக காததால அடயைம நிலயைனலை, நிதிமலோண மபை பண்பு என றால் என ன் என பதனை, அத திறன் இல் லாதவர் எந்நிலை அடவைர் என பதனைக் கோவலன் எனும் மாந் தர் படபை பின் வழி மக் களுக் கு உணர்த் திச் சலெ கிறார் .

‘பெருநில முழுவதாளும் பெருமகன் தலவைதைத் த
ஓரு தனிக் குடிகளடோடும் உயர்ந் ததோங்கு சலெவத் தான்
வருநிதிபிறர்க் கார்த் து மாசாத் து வானென்பான்’⁴

என்று கோவலனின் தந்தை மாசாத் துவானை அறிமுகப் படுத்துகிறார் . இங்கு கோவலனின் சலெவ்வளம் சூட்டப் படுகிறது. இவன் திருமணம் செய் ததும் ‘வான் மழை பபோன்ற கொடதை தன் மனை’ பெருந் திய கயை உடயை சலெவச் சழிப் பகைக் கொண்ட மாநாய் கனின் மகளான கண்ணகியயைம் . இவர்கள் பிறந் த புகாரும் வந் தாரை வாழ்வகை கும் சழிப் படுயைது.

‘உரசைசால் சிறப்பின் அரை கவிழை திருவின்
பரதர் மலிந் த பயங்கழி மாநகர்
முழங்குகடல் ஞாலம் முழுவதும் வரினும்
வழங்கத் தவாஅ வளர்த் தாகி
அரும் பெருள் தரபு உம் விருந் தின் தளேம்
ஓருங்கு தகைக் கு அன் ன உடபை பெரும பண்டம்
கலத்தினும் காலினும் தருவனர ஈட்டக்
குலத்தில் குன்றாக் கொழங்குடிச் சலெவர’⁵

என்று புகழ் கின்றார் . கோவலனயையும் கண்ணகியயையும் அவர்களதுடன் பணிபுரியத் தகை ஏவலாளிகளதுடன் தனிக் குடித் தனம் வைத்து மகிழ்ந் ததை ‘உரிமசைச் சூற்றமடோடும் ஓருதனிப் புணரக் க’ என்று குறிப் பிடுகிறார் . இளங்கோவடிகள் கோவலனின் பெருள் சிறப் பை இவ்வாறு விளக்கியுரைக்கக் காரணம் இப் பெருள்பை பாதுகாக் கும் தன் மயைல் லாததைச் சூட்டவே எனக் கொள்ளலாம் .

மாதவியகை கண்டு மயங்கி உள்ளத் தபைப் பறி கொடுத்துத் த கோவலன் ஆயிரத் தடெட்டு கழஞ் சூப்பொன் கொடுத்து மாதவியை விலகைக் கு வாங்கும் அளவிற்கு சிறந் த சலெவந் தன் . சலெவச் சழிப் பில் தன் மனதிற் கினிய வாழ்க் கயைபைப் பெற்ற கோவலன் அச சலெவம் முழுவதயையும் அவள்கு அரப் பணிக் கின்றான் . வீ டுமறந் து செய் தொழில் மறந் து சூற்றம் மறந் து காதலும் காமமும் நிறயை மகிழ் வான வாழ் வை மறே கொள்ளுகின்றான் .

‘ஆகாறு அளவிடத் தாயினும் கடு இல்லலை
போகாது அகலாக் கடை’⁶

என்று வள்ளுவர் வரவும் சலெவும் குறித் து உரைப் பது ஈண்டு குறிக்கத் தகை து . இங்கு வரவின்றிச் சலெவம் மட்டும் செய் து தன் நிலை தாழ்ந் து சலெகின்றான் கோவலன் . ஓரு நிலயைல் தான் காதல் கொண்ட அத் தியவளின் உள்ளமும் அறியாமல் உலவூற்றத் திங்கள் முகத் தாளகைக் கவவகை கை ஞகிழ் கின்றான் . நல்ல செயலயையும் மறே கொள்ளாமல் செய் த செயலிலும் தடும்மாறாமல் வாழுவதை அறியாத் த கோவலன் கண்ணகி, மாதவி என்ற இருந் துணையின் உள்ளமறிந் து கொள்ளாத் தலமைகைக் குரிய

Written by - முனவைவர் மு.சுதா, உதவிப் பேராசிரியர் , தமிழ் த்துறை, அழகப்பா பல்கலைக் கழகம் , காரைக்கா-3

Saturday, 26 October 2019 08:26 - Last Updated Saturday, 26 October 2019 08:32

பண் பில லாதவனாகவடே காணமுடிகின் றது.

சலெ்வம் அனதை தயையும் உயர் குடிப் ; பிறப்பிற்கு இழிவு நரோம் வகையில் இழந்து மீ ண்டு வந்த கரோவலன் கண்ணகியின் வாடிய மனோயகை கண்டு வருத்தம் கரோண்டு

‘சலம்புணர் கரோளகசை சலதியரோ டாடிக்
குலந்தரு வானப்ரோட்குன்றம் தரோலதைத்
இலம்பாடு நாணுத் தருமனெக் கனென்’⁷

என்பதாக இளங்கரோவடிகள் சூட்டுகிறார். சலெ்வச சழிப்புள்ள குடியில் பிறந்து மன்னனுக்கு நிகராக வாழ்ந்தவன் அச்சலெ்வத்தபை பாதுகாக் காத மலோண்மதைத் திறனில் லாதவனாக இருந்தால் இறுதியில் நாணுற்றுத் தலகைகூனியத்தான் வனோண்டும் என்பதற்கு இந் நிகழ்வுகள் சான்று பகரும். இதுபோன்று கரோவலன் நிதிமலோண்மதைத் திறனில் லாதவன் என்பதற்கு இக் காப்பியம் முழுவதும் சான்று காட்டிச் சலெல்லாம்.

தன்னிடத்து வடெ்கி நிற்கும் தன் தலவைனிடம் ‘சலம்புள கரோண்மனெ’ உரகை கின்றாள் கண்ணகி. சலெ்வம் அனதை தயையும் இழந்தாலும் அவன் குடிக் கயோரிய பண்பு அவனமை மீ ண்டும் விடியலதைத் தடே ஆயத்தப்படுத்துகிறது. ஆனாலும் அப்பொழுதும் தவறான முடிவால், எண்ணித் துணியாத கருமத் தினால் அவன் அழிவநரோக்கியே சலெ்வதைக் காணமுடிகிறது. சலம்பினகைக் கரோண்டு ‘சனெற கலனரோடும் உலந்தபரோள் ஈட்டாதல் உற்றனே’ என்று மதுரகைக் குப்பறப்படுகிறான். இங்குதான் இளங்கரோவடிகள் சூட்டிய புகார் நகரப் பரோமயை நரோக்க வனோண்டும் வந்தாரை வாழ வகைக் கும் சலெ்வச சழிப்புடயை ஊர் கரோவலனது குடிப்பிறப்பு அறிந்த ஊர் அவன் வாணிகம் சயெத் ஊர் இங்கு அவன் குடி வணிக நரேத்திக் கு அறிமுகமடே தவேயில் லை. இத் தகயை நகரவிட்டும் முன்பின் அறியாமக் களநம்பி மதுரகை மாநகரக்கு பயணிக் கிறான். ஓர் நல்ல வணிகன் சயெயும் சயெல்ல இது. நாணத்தின் காரணமாக ஊரவிட்டும் சலெவ் கின்றான் என்றாலும் விடியலதைத் தடேபவன் முன்பின் அறியா இடத்திற்கு இரவில் புறப்படுகின்றான். அதுவும் வண்ணச்சீ றடி மண்மகள் அறிந்திலாதவளிடத்துப் பரோள் சரேத்து வருகிறனே என்று வீ றுகரோண்டு கஹிச் சலெல்லாமல் பழகியறியாத பகுதிக் கு ‘ஏடும் அலர் கரோதாய் எழுக’ என்று கஹி அழதைத்துச் சலெவ் கின்றான். ‘இவளை உடன் கரோண்டும் போதல் ஏற்புடயை சயெல்; அன்று என்று எவ்வளவு கஹினும் சலெவ் லாதும் இருக்க மாட்டீ ர்பரோலும்’ என்று கவுந்தியடிகள் கரோவலனின் சயெலதைத் தவறென்று உரபைத்து குறிக் கத்தகத்து.

கரோவலன் திட்டமிட்டும் வணிகம் சயெயத் தரெயாதவன் என்பதற்கு இன்னும் வலுவான சான்றுகளைக் காட்டிச் சலெல்லாம். காடகாண் காதயில் மாங்காடும் மறயைரோனிடம் ‘மாமறை முதல் வ மதுரசைச் சநெந்நெறி கஹு நீ யனெ’ என்று வனோண்டுகிறான். முன்பின் அறியா மதுரகை மாநகரக்கு வணிகம் சயெயச் சலெல்லாதல் அவனுடயைத் தவறென்றால் மறயைரோன் குறிப்பிடும் மற்றொரு சயெதி கரோவலனின் தவறானத் திட்டமிடாத சயெல்புத்துதலை உணர்த்தும். ‘மல்லயையும் குறிஞ்சியும் நல்லியல்பு கட்டித் தன்னசைச் சாரந்தாரை நடுங்கச் சயெயும் பாலகை என்பபுடும் வனோற காலத்தடே காரிகயைடன் பயணம் மறே கரோண்டீ ரே’ என்று வருந்தியுரகைக் கிறார் மாங்காடும் மறயைரோன். இதனைப் பின்னர் கரோவலன்

‘நெறியின் நீ ங்கியரோர் நீ ர்மயைனாகி
நறும்லர் மனோ நடுங்குதுயர் எய்த

Written by - முனவைவர் மு.சுதா, உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ் த்துற, அழகப்பா பல்கலைக்கழகம், காரைக்காபி-3

Saturday, 26 October 2019 08:26 - Last Updated Saturday, 26 October 2019 08:32

அறியாத தயேத து ஆரிடடை உழந து
சிறுமடை உற்றனே சயெ தவத தீ ர யார⁸

தானடே சயெ தவறுக காண ஓப ப்புதல் வாக க்குமபிலம் தருகின றான. ஆராயாமல்
முபிவடுத து பின் துன ப்புறும் இவனது பண ப்பு இங்கு வளெப ப்புடுகிறது.

ஓப ப்புறச சலெவ த்தபை ப்பெற்றவன் அதனபை ப்பணோது விட ட்டுவிட ட்டாலும் மீ ண ட்டும்
அதபை ப்பெறு முயலவணே ட்டும். அதுவும் வணிகமடே தொழிலாகக் கொண்டவன் மீ ண ட்டும்
முயலும் ப்போது முன ப்பைவிட நுட ப்பமாக ஆய ந்து வணிகம் சயெ தால் மட ட்டுமடே
அச சலெவ த்தபை ப்பெறுமுடியும். ஆனால் திட ட்டமிடுதல் சயெல ப்புடு த்துதல்
வறெறியடதைல் என ற வணிக மலோண மயைடே அறியாதவனாக அவனது அடு த்துடு த்து த்து ச;
சயெல கள் அமகைகிறது.

வணிகநடோக்கில் சலெலும் கலோவலன் மதுரயைன் அரசும் விரும்பும் அங்காடிலீ தி,
நவரத தினக் கடவை தி, பொன் மிகுகடவை தி, கபிலம் குவித்த கபிலவீ தி என
அனதை தயையும் கண்டு தளெந்தும் மீ ண ட்டும் கவுந்தியடிகளும் அடகை கலமிருந்த
கண்ணகியிருக் குமிடம் வருகின றான.

மீ ண ட்டும் மாதரி ஐயயைடன் கண்ணகியை விட ட்டுச் சலெலும் ப்போது 'சிலம் ப்புள
கொண்மின்' என ற கண்ணகியின் முன் கபிற றின ப்பி இரண்டு சிலம் ப்புகளைப் ப்பெறாமல்
'சீ றபிச் சிலம் ப்பின் ஓன்று கொண்டு யான் ப்போய் மாறிவருவன்' என்கிறான். சிலம் ப்பு
ஓன்றதை தா விற று வருகிறனே என ப்பு நல்ல வணிக மகன் சயெ யும் சயெலல் லவடே. இரூ
பொருளாகப் பயன் ப்படும் ஓர் அணிகலனை ஓற்றயைய விற் ப்பு சரியோ! அதனை
வாங்குவோர் தான் உண் ட்டோ! இதகை கலோவலன் உணராது சயெ கின றான. இங்கும்
இவனது வணிகத் திற கு ஓவ்வாத சயெல தான் வளெப ப்புடுகிறது.

அது மட ட்டுமன்றி அச சிலம் ப்பைக் கடதை த்ரெுவின் விற கச சனெ றவன்

'சாதரபம் கிளிச்சிறை ஆடகம்
சாம் ப10 நதம் என ஓங்கிய கொள்கையில்
பொலம் த்ரெி மாக கள் கலங்க ஓர் ஓழித் தாங்கு
இலங்குகொடியடுக்கும் நலம் கிளிர் வீ தியாகிய⁹

பொன்னின் வறெ றுமயைபை ப்பகுத்தறியும் பொன் வாணிகர் காணப் ப்படும் பொன் மிகு
கடவை தியை முன் னரடே கண்டவன றறோ! அங்கல் லவா சலெலவணே ட்டும். ஆனால்
கடதை த்ரெுவில் சலெலும் வழியில் தான கண்ட பொற கொல் லனை அணுகி சிலம் ப்பினை
மதிப் பிடச சயெ கின றான.

'காவலன் தவேிக கு ஆவதோர் காற கணி
நீ விலையிடுதற காதி யலோவனெ
கலோவலன் கடே க, அதற கு அவன்
'அடியனே அறியடே னாயினும் வறெ த்ர
முடிமுதல் கலன கள் சமபை ப்பனே யான்¹⁰

எனப் ப்திலுரகை கின றான. பணை களின் காற சிலம் ப்பினை மதிப் பிட அறியாதவன் ஆயினும்
மன் னரக் கு முடிமுதலிய அணிகளைச் சயெ வதில் வல் லவன் நான் என்கிறான்.

Written by - முனவைவர் மு.சுதா, உதவிப் பேராசிரியர் , தமிழ் த்துறை, அழகப்பா பல்கலைக் கழகம் , காரைக்கா-3

Saturday, 26 October 2019 08:26 - Last Updated Saturday, 26 October 2019 08:32

கடே சும் களே விக் கு தான அறிந் தது என ன் என று தளெவாகப் பதிலிறுக கிறான . ஒரு பொருளின் மதிப் பறியா ஒருவனிடத் து அப் பொருளகைக் கொடும்பது சரியானதோ! தன்தொழில் திறனைத் தானே அறிவிக் கும் அப் பொறக் கொல் லனிடத் து ஒரு நல்ல வணிகநரே த்தியறிந் தவன் பொருளகைக் கொடும்பனோ! ஆனால் கோவலன் போற்றருஞ் சிலம்பின் பொதிவாய் அவிழ் த்து அளிக் கின்றான் . இதவிட கோவலனின் மலோண் மகைக் குத் திறனுகக் குச் சான்று காட்டத் தவேயில் லை.

முறையற்ற இச்செயலால் கொலகைக் களப் படுகின்றான் கோவலன் . பிறந் தது முதல் பற்ற சலெவத் தைப் போற்றிப் பாதுகாவாது கண்ணகி க் றியது போல் 'போற்றா ஒழுகக் கம்' பூரிந் தகோவலன் தான் பற்றப் பொருளை போற்றாது, காவாது, வரவிறக் கான முயற் சி செய்யாது அச் சலெவத் தை அழித் தலை மட்டும் செய்து அடும்பது துத் து பொருளாதாரமனே மயைடதைல் என்ற மலோண் மதைப் பண் ;பயேற்று உயர் வணிகக் குடியில் பிறந் தும் அக் குலத் திறக் கயூரிய வணிகத் திறமயையும் இன்றி தவறுகள் இழகைக் கின்றான் . தானும் முயற் சிக் காது தன் முன்னரோக் கள் ஈட்டிய பொருளையும் பாதுகாக் காது நல்ல தலமைகைக் கரிய செயல் பாடுகள் இல்லாது அடும்பதுத் தத் தவறான முடிவுகளால் உயிரயை இழக் கின்றான் .

இளங்கோவடிகள் கோவலனின் முன் ஊழ் அவன் இறப் பிறக் குக் காரணம் என்ற வளெப் படயைக் குச் சூட்டியிருந் தாலும் இம் மாந் தர்ப் படைப் பின் வழியாக நிதிமலோண் மசைச் சிந் தனயையே முன் வதைப் பதை உணரவனே டும் . தான் பதைத் தக் காப் பியத் தில் உலாவரும் மாந் தரக் களின் வழி நற் கருத் துகளைப் பதிவு செய்யும் அடிகள் நிதிமலோண் மசைச் சிந் தனயைக் கோவலன் வழி எடும்பதுரகைக் கின்றார் .

காப் பியங்கள் என்பது வறும் கதயைல் ல. நல்ல கருத் துகளை மக் களுகக் குக் கொண்டு சரேக் கும் இணைப் புப் பாலம் . உண் மயையோ கற் பனயையோ இக் காப் பியங்கள் தனிச் சிறப் பதோன் தோன் றியகாலத் து வாழ்ந் த மக் களுகக் கு அவர்களால் ஏறக் கப்பறும் கததைப் போக் கில் அம் மக் கள் ஏற்றுக் கொள் ளும் வகையில் நல்ல அறிவிறுத் தல் களை கததைப் போக் கில் மாந் தர்ப் படைப் புகளின் வழி எடும்பதுரதைப் பது ஆகும் . இங்கு சமடிகமமே பாட்டை நோக் கிய பதைப் பாளனின் கருத் துப் பதிவு செய்யப் படுவதோடும் அப் பதைப் பும் வறெறிப்பெறுகிறது. காப் பியங்கள் காப் பிறுத் தவரையில் பதைப் பாளனயையும் பதைப் பினயையும் நோக் குதல் அவசியமானது. காப் பியத் தின் வழி எத் துணயையோ நற் சிந் தனகளைப் பதிவு செய்ய விழயையும் இளங்கோவடிகள் கோவலன் எனும் மாந் தர்ப் படைப் பின் வழி நிதிமலோண் மை எனும் பொருளாதாரத் தத் துவத் தைக் கருத் துருவாகக் கம் செய் கின்றார் . இதுபோன்ற உண் மகளை வளெக் கொணராது ஏதனும் ஓர் நோக் கிலயேக் காணும் பார் வமை மாறவனே டும் .

00000000 000000000 :

1. குறள் : 247
2. குறள் : 385
3. பேரா.சி.நாகராசன் , பேரா.சா.நடராசன் , பேரா.சி.ரா.மணிவாசகம் , மலோண் மதைப் பொருளும் கோட்பாடுகளும் , ப: 245
4. சிலம்பு: மங்கலவாழ் த்துக் காதை: 30-33
5. சிலம்பு: மனயைறம் படுத் தக் காதை: 1-8
6. குறள் : 478
7. சிலம்பு: கனாத் திறம் உரதைத் தக் காதை: 69-71
8. சிலம்பு:ஊர் காண் காதை: 17-20

